

לבקר אותו. ומה רצונך?"

"הו" ענה הנער "רציתי רק שתחזרי לי בטובך את האוכל שלקחת ממוני אתמול, על מדרגות המזווה, כי אין לנו הרבה ממנה ואם תמשיכי לחתוף לנו אותו, לא ישאר לנו כלום ונמota מרעב."

"אין לי אוכל שלך ולא אוכל להחזיר לך אותו, אבל אם אתה במצוקה צזו אתן לך מפת שולחן. היא תיתן לך את הכל שתרצה אם תגיד לה 'מפה, פרשי את עצמן והגישי לנו אוכל טוב!'"

זה סיפק את הנער והוא התחיל לחזור הביתה. אך הדרך חזרה הייתה ארוכה והוא לא יכול היה לחזור עוד באותו היום, ולכן הוא נכנס לפונדק הדרכים. כאשר התכוונו שם להתישב לארוחה, הוא שם את המפה על השולחן ואמר "מפה, פרשי את עצמן והגישי לנו אוכל טוב",

רק אמר את הדבר והמפה עשתה כפי שביקש והדבר מצא מאד חן בעיניהם של כל הנוכחים, ובמיוחד בעיניה של בעלת הבית.

לכן, כשהנער ישן היא החליפה את מפת הפלא במפה דומה לו שקיבל מרוח הצפון, אלא שזו לא יכולה להגשים אפילו פרוסת לחם יבשה.

הנער קם בבוקר,לקח את המפה והלך ועד באותו היום הגיעו הגיע הביתה לאמו.

הנער שהלך אל רוח הצפון

נורוגיה

חיה פעם אלמנה עניה ולה בן אחד. היא הייתה חלשה וחולנית ולכן בנה הלך למזווה שמחוץ לבית כדי להביא מעט צידה לבישול. אך כשרק יצא מהמזווה באהה רוח הצפון ובൺיפה חזקה, העיפה את המזון וזה נישא באוויר למרחק.

הנער חזר למזווה כדי ללקחת שוב אוכל אבל כשרק יצא רוח הצפון באהה שוב והעיפה את הכל שנייה. וכך גם קרה בפעם שלישית.

הנער התרגז מאוד וחשב שהרוח לא נהגת יפה. הוא החליט שיילך אליה וידרש שתחזר לו את האוכל שהעיפה.

از הוא יצא בדרך והלך זמן רב עד שהגיע לביתה של רוח הצפון.

"שלום" אמר "ותודה שבאת לבקר אותנו אתמול". "שלום" ענתה הרוח בקול רם וצרוד "ותודה שבאת

ומצא שאמנםocr כרך הדבר. אלא שבעל הפונדק ראה את הדבר ובלילה החליף את האיל באיל אחר. בבקיר חזר הנער לבתו ו אמר לאמו "אכן רוח הצפון היא הגונה מאד. היא נתנה לי איל שמאפיק מטבחות זהב כשרק אגיד לו 'ail, ail, עשה זהב'."

"יפהبني" אמרה האם "ואני אאמין בCCR כשרק אראה את הזהב".

"ail, ail! עשה זהב" אמר הנער אך מה שהAIL עשה לא היה זהב כלל.

חרז שוב הנער לרוח הצפון, אמר שהAIL לא עשה זהב וביקש תמורה למזון שנאבד.

"טוב" אמרה רוח הצפון "אין לי יותר מה לתת לך אלא רק את האלה הזו. אם תומר 'אללה, אללה הרבייצי' היא תתחיל להרבייך עד שתגיד שוב 'אללה, אללה עצרי עכשיין'."

ושוב התחיל הנער לחזור הביתה ובדרכ נכנס שוב לאותו הפונדק בו לן קודם. אבל מאחר שהבין עשיין לאן ועלמו המפה והAIL שלו נשכב אבל רק עשה את עצמו ישן. בעל הפונדק ראה את האלה והבין שגם בה יש כוחות פלא, והחליט להחליפה באחרת. אבל כשרק שם את ידו עליה קרא הנער "אללה, אללה הרבייצי!"

"הייתו אצל רוח הצפון" אמר "זהיא דוגא הגונה מאוד כי נתנה לי את המפה הזאת. מספיק שאומר 'מפה, פרשי את עצמן והגישי לנו אוכל טוב!' ואקבל כל אוכל שרק ארצה".

"תכן מאד, יקיר" אמרה אמא "אבל להאמין זה לראות, ואני לא אאמין עד שלא אראה זאת".

הנער מיד שם את המפה על השולחן ו אמר "מפה, פרשי את עצמן והגישי לנו אוכל טוב!" אך לא קרה שום דבר.

"טוב" אמר "אין ברירה אלא לחזור אל רוח הצפון" והלך.

הוא הגיע לביתה של הרוח לפנות ערב.

"ערב טוב!" אמר

"ערב טוב!" ענתה רוח הצפון.
אני רוצה פיצוי על האוכל שלקחת ממני, כי המפה שנתת לא שווה כלום".

"אין לי אוכל שלך" אמרה הרוח "אבל אתן לך איל שירוק מטבחות זהב כשתומר 'ail, ail, עשה זהב'!"

הנער קיבל את האיל והתחיל לחזור הביתה, אבל בדרך נכנס ללו באותו הפונדק בו לן קודם. אך לפני שנשכב לישון רצה לבדוק האם רוח הצפון אמרהאמת ו אמר לאיל כפי שהסבירה הרוח,

והאלה התחילה להכות בבעל הפונדק, ורדפה אחריו למרות שברח וקפץ מעל ספסלים ושולחןנות ובכה וזעק "וַיְיָ עֹזֶר אֱלֹהֵינוּ כִּי אַחֲרָתָה הִיא תְּהִרְגֵּנִי. אֲחַזֵּר לְךָ אֶת הַמִּפְהָה וְאֶת הַאַיִל, רַק תְּعֹזֶר אֶת הַמִּכּוֹת!"

כשהנער החליט שבבעל הפונדק נגען די אמר "אללה, אללה! עזרי עכשוו!"

ואז שם את מפת הפלא לכיסו והתחיל לחזור הביתה כשהוא מוביל את האיל בחבל הקשור לקרנייו.

וכך קיבל תמורה על האוכל שנאבז.